

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1781/2006,**15. november 2006,****raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽¹⁾,toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Musta raha vood võivad kahjustada rahaülekannete kaudu rahandussektori stabiilsust ja mainet ning ohustada siseturgu. Terrorism raputab meie ühiskonna alustalasid. Kurjategijate ja nende kaasosaliste püüded kas varjata kuritegelikul teel saadud tulu päritolu või teostada rahaülekandeid terrorismi rahastamiseks võivad tõsiselt ohustada rahaülekannete süsteemi usaldusväärust, ühtsust ja stabiilsust ning kõigutada usaldust rahandussüsteemi suhtes üldiselt.
- (2) Kui ühenduse tasandil ei võeta teatud koordineerimismeetmeid, võivad rahapesu ja terrorismi rahastamisega tegeleda püüda oma kuritegeliku tegevuse hõlbustamiseks ära kasutada integreeritud finantspiirkonnaga kaasnevat kapitali liikumise vabadust. Oma mõõtmel peaks ühenduse tegevus tagama rahapesuvastase töökoonna (FATF), mis loodi Pariisi G7 tippkohtumisel 1989. aastal, VII erisoovituse (elektrooniliste ülekannete kohta) ühetaolise ülevõtmise terves Euroopa Liidus ning eelkõige selle, et ei oleks diskrimineerimist liikmesriikides tehtavate riigisiseste maksete ja liikmesriikide vahel tehtavate piiriüleste maksete vahel. Liikmesriikide poolt eraldi võetud koordineerimata

meetmed piiriüleste rahaülekannete valdkonnas võivad märkimisväärselt mõjutada maksesüsteemide sujuvat toimimist ELi tasandil ning seega kahjustada siseturgu finantsteenuste valdkonnas.

- (3) 11. septembril 2001 Ameerika Ühendriikides toimunud terrorirünnakute tõttu korraldati 21. septembril 2001 toimunud erakorralisel Euroopa Ülemkogul, et võitlus terrorismiga on üks Euroopa Liidu põhieesmärke. Euroopa Ülemkogu kiitis heaks tegevuskava, mis käsitleb töhestatud politsei- ja õiguslast koostööd, rahvusvaheliste terrorismivastaste õigusaktide väljatöötamist, terrorismi rahastamise ennetamist, lennujulgustuse tugevdamist ja suuremat kooskõla kõigi asjakohaste tegevuspõhimõtete vahel. Kõnealuse tegevuskava vaatas läbi 11. märtsil 2004 Madridis toimunud terrorirünnakute järgselt kokku tulnud Euroopa Ülemkogu, kes rõhutas vajadust tagada, et ühenduse loodud terrorismivastase võitluse ja õiguslaste koostöö parandamise õiguslikku raamistikku kohandataks vastavalt rahapesuvastase töökoonna vastu võetud üheksale erisoovitusele terrorismi rahastamise vastu.
- (4) Selleks et vältida terrorismi rahastamist, on võetud meetmeid, mille eesmärk on teatavate isikute, rühmituste ja üksuste rahaliste vahendite ja finantsallikate külmutamine, kaasa arvatud määrus (EÜ) nr 2580/2001 ⁽³⁾ ja nõukogu määrus (EÜ) nr 881/2002 ⁽⁴⁾ Samal põhjusel võeti meetmeid rahandussüsteemi kaitsmiseks rahaliste vahendite ja finantsallikate suunamise vastu terroristlike eesmärkidesse. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ⁽⁵⁾ sisaldab mitmeid meetmeid, mis on mõeldud võitlemiseks rahandussüsteemi väärkasutusega rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil. Need meetmed ei takista täielikult terroristide ja teiste kurjategijate juurdepääsu maksesüsteemidele oma rahaliste vahendite liigutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 336, 31.12.2005, lk 109.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi arvamus, esitatud 6. juulil 2006 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu otsus, esitatud 7. novembril 2006.⁽³⁾ EÜT L 344, 28.12.2001, lk 70. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1461/2006 (ELT L 272, 3.10.2006, lk 11).⁽⁴⁾ EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1508/2006 (ELT L 280, 12.10.2006, lk 12).⁽⁵⁾ ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

- (5) Selleks et edendada ühtset lähenemisviisi rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemise alal rahvusvahelisel tasandil, tuleks edasiste ühenduse meetmete puhul võtta arvesse sellel tasandil toimunud arenguid, nimelt üheksat rahapesuvastase töökonna vastuvõetud erisoovitust terrorismi rahastamise vastu ja eriti VII erisoovitust, nagu ka läbivaadatud tõlgendavat üldmärkust selle rakendamise kohta.
- (6) Rahaülekannete täielik jälgitavus võib olla eriti tähtis ja väärtuslik vahend rahapesu või terrorismi rahastamise ennetamiseks, uurimiseks ja avastamiseks. Seetõttu on asjakohane maksjaga seotud teabe edastamise tagamiseks kogu makseahela vältel kehtestada kord, mille kohaselt makseteenuse pakkujatel on kohustus edastada raha ülekandmisel täpne ja sisukas teave maksja kohta.
- (7) Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 95/46/EÜ⁽¹⁾ kohaldamist. Näiteks käesoleva määruse alusel kogutavaid ja säilitatavaid andmeid ei või kasutada kaubanduslikel eesmärkidel.
- (8) Käesoleva määruse reguleerimisalasse ei jää isikud, kes ainult teisendavad paber kandjal dokumente elektroonilisteks andmeteks ja tegutsevad makseteenuse pakkujaga sõlmitud lepingu alusel; sama kohaldatakse ka füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kes pakub makseteenuse pakkujatele vaid sõnumi- või muid tugisüsteeme rahaliste vahendite ülekandmiseks või väärtpaberite arveldussüsteeme.
- (9) On asjakohane jätta käesoleva määruse reguleerimisalast välja rahaülekanded, mille puhul rahapesu või terrorismi rahastamisega seotud risk on väiksem. Sellised väljajätmissed peaksid hõlmama krediit- või deebetkaarte, sularaha väljavõtmist sularahaautomaadist, otsekorraldusi, elektroonseid tšekke, maksude, trahvide või muude lõivude tasumist ning rahaülekandeid, mille puhul nii maksja ja makse saaja on enda nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad. Ka peaks liikmesriikidel olema õigus vabastada elektroonilised žiromaksed siseriiklike maksesüsteemide eriomaduste kajastamiseks, eeldusel et rahaülekannet on alati võimalik jälgida tagasi kuni maksjani. Kui liikmesriigid on kohaldanud direktiivis 2005/60/EÜ sätestatud elektronraha erandit, siis tuleb seda erandit kohaldada ka käesoleva määruse kohaselt, eeldusel et ülekantud summa ei ole suurem kui 1 000 eurot.
- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2000/46/EÜ⁽²⁾ määratletud elektronraha erand hõlmab elektronraha, olenemata sellest, kas väljaandja suhtes kehtib vabastus sama direktiivi artikli 8 kohaselt.
- (11) Et mitte rikkuda maksesüsteemide efektiivsust, tuleks teha vahet kontoga seotud ja kontoga mitteseotud ülekannete kontrollinõuete vahel. Selleks et tasakaalustada väikeste rahaülekannete põhjustatud potentsiaalse terroriohu vältimiseks kehtestatud liiga rangete identifitseerimisnõuete tõttu ebaseaduslikult toimuda võivate tehingute riski, tuleks kontoga mitteseotud ülekannete puhul maksjaga seotud teabe õigsuse kontrollimise kohustust kohaldada ainult üle 1 000 euro suuruste üksikute rahaülekannete suhtes, ilma et see piiraks direktiivis 2005/60/EÜ tulenevaid kohustusi. Kontoga seotud ülekannete puhul ei peaks nõudma makseteenuse pakkujatel maksjaga seotud teabe kontrollimist iga rahaülekande puhul, kui direktiiviga 2005/60/EÜ sätestatud kohustused on täidetud.
- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2560/2001⁽³⁾ ja siseturumaksete uusi õigusraamistikke käsitleva komisjoni teatise alusel piisab ühendusesisestest rahaülekannete puhul lihtsustatud teabest maksja kohta.
- (13) Selleks et rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlevad kolmandate riikide ametiasutused saaksid välja selgitada nendeks eesmärkideks kasutatud vahendite allika, peaks ühendusest väljapoole tehtavate rahatülekannetega kaasnema täielik teave maksja kohta. Kõnealustele ametiasutustele tuleks võimaldada juurdepääs maksjaga seotud täielikule teabele ainult rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise, uurimise ja avastamise eesmärgil.
- (14) Selleks et rahaülekandeid saaks ühelt maksjalt mitmele saajale teha odavalt ühendusest väljapoole tehtud üksikülekandeid sisaldava maksejuhiste kogumiga, peaks selliste üksikülekannete puhul piisama ainult maksja kontonumbrit või kordumatust tunnusest, tingimusel et maksejuhiste kogum sisaldab maksjaga seotud täielikku teavet.
- (15) Selleks et kontrollida raha ülekandmisel maksja kohta nõutava teabe edastamist ja et aidata avastada kahtlaseid tehinguid, peaksid saaja makseteenuse pakkujal olema tõhusad menetlused maksjaga seotud teabe puudumise avastamiseks.

(1) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

(2) EÜT L 275, 27.10.2000, lk 39.

(3) EÜT L 344, 28.12.2001, lk 13.

- (16) Kuna anonüümsed ülekanded kujutavad endast potentsiaalset terrorismi rahastamise ohtu, peaks saaja makseteenuse pakkujal olema võimalik vältida või parandada olukordi, kui ta märkab, et maksjaga seotud teave puudub või ei ole täielik. Sellest tulenevalt tuleks lubada paindlikkust maksjaga seotud teabe ulatuse suhtes riskitundlikul alusel. Lisaks sellele peaksid maksjaga seotud teabe täpsus ja täielikkus jääma maksja makseteenuse pakkuja vastutusele. Juhul kui maksja makseteenuse pakkuja asub väljaspool ühendust, tuleks vastavalt direktiivile 2005/60/EÜ kohaldada kontrolli kõnealuste makseteenuse pakkujate ja kliendi vaheliste korrespondentpangandussuhete suhtes.
- (17) Juhul kui siseriiklikud pädevad asutused annavad juhiseid kohustuse kohta lükata tagasi kõik rahaülekanded makseteenuse pakkujalt, kes ei ole regulaarselt võimeline andma nõutud teavet maksja kohta, või otsustatakse piirata või lõpetada ärisuhted nende makseteenuse pakkujatega, peaksid need juhised põhinema muu hulgas parimate tavade vastastikusel lähenemisel ning nendes tuleks arvestada rahapesuvastase töökonna VII erisoovituse ülevaadatud tõlgendavat üldmärkust, mis võimaldab kolmandatel riikidel seada maksja kohta teabe saatmise kohustuse künniks 1 000 eurot või 1 000 USA dollarit, ilma et see piiraks eesmärki võidelda tõhusalt rahapesu ja terrorismi rahastamisega.
- (18) Igal juhul peaks saaja makseteenuse pakkuja olema eriti valvas ja riske hindama, kui ta märkab, et maksjaga seotud teave puudub või ei ole täielik, ning teavitama kahtlastest ülekannetest pädevaid ametiasutusi vastavalt direktiivis 2005/60/EÜ ja siseriiklikes rakendusmeetmete sätestatud teatamiskohustusele.
- (19) Rahaülekandeid, kus maksjaga seotud teave puudub või ei ole täielik, käsitlevaid sätteid kohaldatakse, piiramata makseteenuse pakkujate kohustust peatada ja/või tagasi lükata rahaülekanded, mis lähevad vastuollu tsiviil-, haldus- või kriminaalõiguse sätetega.
- (20) Kuni eemaldatakse tehnilised piirangud, mis võivad takistada makseteenuse vahendajal täita kohustust edastada kogu saadud teave maksja kohta, peaksid makseteenuse vahendajad selle teabe kohta arvestust pidama. Sellised tehnilised piirangud tuleks eemaldada pärast maksesüsteemide täiustamist.
- (21) Kuna uurimise käigus ei pruugi olla võimalik tuvastada vajalikke andmeid või asjaomaseid isikuid enne mitmeid kuid või isegi aastaid pärast algset rahaülekannet, peavad makseteenuse pakkujad arvestust maksjaga seotud teabe kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise, uurimise ja avastamise eesmärgil. Andmete säilitamise periood peaks olema piiratud.
- (22) Et tegutseda terrorismivastase võitluse raames kiiresti, peaksid makseteenuse pakkujad kiiresti vastama nende asukohaliikmesriigis asuvate rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlemisega tegelevate ametiasutuste teabenouetele maksja kohta.
- (23) Tööpäevade arv maksja makseteenuse pakkuja liikmesriigi määratleb päevade arvu, mille jooksul vastatakse teabenoudele maksja kohta.
- (24) Võttes arvesse rahapesu- ja terrorismivastase võitluse tähtsust, peaksid liikmesriigid nägema siseriiklikus õiguses ette tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused, mida kohaldada juhul, kui käesolevat määrust ei täideta.
- (25) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽¹⁾.
- (26) Mitmed ühendusest väljaspool asuvad riigid ja alad moodustavad rahaliidu mõne liikmesriigiga või on osa mõne liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud Euroopa Ühendusega selle liikmesriigi kaudu rahandusalase lepingu ja neil on makseteenuse pakkujad, kes osalevad otseselt või kaudselt asjaomase liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis. Selleks et vältida olulist negatiivset mõju nende riikide või alade majandusele, mis tuleneb käesoleva määruse rakendamisest asjaomaste liikmesriikide ja nimetatud riikide ning alade vaheliste rahaülekannete suhtes, on asjakohane näha ette võimalus käsitleda selliseid rahaülekandeid asjaomaste liikmesriikide siseste rahaülekannetena.

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

- (27) Et mitte tõkestada heategevuslike annetuste tegemist, on asjakohane lubada liikmesriikidel vabastada nende territooriumil asuvad makseteenuse pakkujad kohustusest koguda, kontrollida, säilitada või saata maksjaga seotud teavet selle liikmesriigi territooriumil teostatud rahaülekannete kohta, mis ei ületa 150 eurot. Samuti on asjakohane siduda see võimalus nõudmistega mittetulunduslikele ühendustele, et liikmesriigid saaksid tagada, et terroristid ei kuritarvitaks vabastust oma tegevuse rahastamisele kaasaaitamise huvides või vahendina.
- (28) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid meetme ulatuse ja mõju tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (29) Selleks et kehtestada ühtne lähenemisviis rahapesu- ja terrorismivastases võitluses, tuleks käesoleva määruse põhisätteid kohaldada samast päevast alates, mil asjakohased sätted rahvusvahelisel tasandil vastu võeti,
- 3) *maksja* – füüsiline või juriidiline isik, kes on kontoomanik ja kes lubab kontolt rahaülekande teha, või kui kontot ei ole, siis füüsiline või juriidiline isik, kes annab korralduse rahaülekande tegemiseks;
- 4) *saaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes on rahaülekande lõplik vastuvõtja;
- 5) *makseteenuse pakkuja* – füüsiline või juriidiline isik, kelle äritegevus hõlmab rahaülekande teenuste võimaldamist;
- 6) *makseteenuse vahendaja* – makseteenuse pakkuja, kes ei ole ei maksja ega saaja ja kes osaleb rahaülekande teostamises;
- 7) *raha ülekandmine* – tehing, mille maksja teostab makseteenuse pakkuja kaasabil elektrooniliste vahenditega, et saaja saaks juurdepääsu rahale makseteenuse pakkuja kaudu, sõltumata sellest, kas maksja ja saaja on üks ja seesama isik;
- 8) *maksejuhiste kogumi edastamine* – mitmed iseseisvad rahaülekanded, mis on edastamiseks kokku kogutud;
- 9) *kordumatu tunnus* – makseteenuse pakkuja määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon vastavalt tehingu sooritamiseks kasutatud makse- ja arveldussüsteemi või teavitussüsteemi protokollile.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, MÕISTED JA REGULEERIMISALA

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise, uurimise ja avastamise eesmärkidel.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) *terrorismi rahastamine* – rahaliste vahendite andmine või kogumine direktiivi 2005/60/EÜ artikli 1 punkti 4 tähenduses;
- 2) *rahapesu* – mis tahes tahtlik tegevus, mida käsitletakse rahapesuna direktiivi 2005/60/EÜ artikli 1 punktide 2 ja 3 tähenduses;

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete suhtes, mille on teinud või vastu võtnud ühenduses asutatud makseteenuse pakkuja.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata krediit- või deebetkaardiga tehtavate kaubanduslikest tehingutest tulenevate ülekannete suhtes, tingimusel et:
- a) makse saajal on makseteenuse pakkujaga kaupade müügi või teenuste osutamise eest tasumist võimaldav kokkulepe
- ning
- b) raha ülekandmisega kaasneb kordumatu tunnus, mille abil saab maksja kindlaks teha.

3. Kui liikmesriik otsustab kohaldada direktiivi 2005/60/EÜ artikli 11 lõike 5 punktis d sätestatud erandit, siis ei kohaldata käesolevat määrust nimetatud erandi alla kuuluvatele elektronraha ülekannetele, välja arvatud juhul kui ülekande summa ületab 1 000 eurot.

4. Ilma et see piiraks lõiget 3, ei kohaldata käesolevat määrust rahaülekannete suhtes, mida teostatakse mobiiltelefoni või muu digitaalse või infotehnoloogilise (IT) seadme abil, kui sellised ülekanded on ette makstud ega ületa 150 eurot.

5. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes, mida teostatakse mobiiltelefoni või muu digitaalse või IT seadme abil, kui selliste ülekannete eest tasutakse hiljem ja need vastavad kõigile alljärgnevale tingimustele:

a) makse saajal on makseteenuse pakkujaga kaupade müügi või teenuste osutamise eest tasumist võimaldav kokkulepe;

b) raha ülekandmisega kaasneb kordumatu tunnus, mille abil saab maksja kindlaks teha,

ning

c) makseteenuse pakkuja kohta kehtivad direktiivis 2005/60/EÜ sätestatud kohustused.

6. Liikmesriigid võivad otsustada mitte kohaldada käesolevat määrust liikmesriigi sisestele rahaülekannetele makse saaja kontole, võimaldades kaupade müügi või teenuste osutamise eest tasumist, kui:

a) makse saaja makseteenuse pakkuja kohta kehtivad direktiivis 2005/60/EÜ sätestatud kohustused;

b) makse saaja makseteenuse pakkuja suudab kordumatu viitenumbri abil makse saaja kaudu kindlaks teha rahaülekande füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kellel on makse saajaga leping kaupade müügi või teenuste osutamise kohta,

ning

c) tehingu summa on 1 000 eurot või väiksem.

Käesolevat erandit rakendavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

7. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes:

a) kui maksja võtab raha välja oma kontolt;

b) mille puhul kahe osapoole vahel on deebet-tüüpi maksekorraldus, mis võimaldab nendevahelisi makseid kontode vahendusel, tingimusel et rahaülekannetega kaasneb kordumatu tunnus, mis võimaldab füüsilise või juriidilise isiku kindlaks teha;

c) mille tegemiseks kasutatakse elektroonseid tšেকে;

d) ametivõimudele maksude, trahvide ja muude lõivude tasumiseks liikmesriigi siseselt;

e) mille puhul nii maksja kui makse saaja on iseene nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad.

II PEATÜKK

MAKSJA MAKSETEENUSE PAKKUJA KOHUSTUSED

Artikkel 4

Täielik teave maksja kohta

1. Täielik teave maksja kohta koosneb maksja nimest, aadressist ja kontonumbrist.

2. Aadress võidakse asendada maksja sünniaja ja -kohaga, tema kliendinumbriga või isikukoodiga.

3. Kui maksjal ei ole kontonumbrit, asendab makseteenuse pakkuja selle kordumatu tunnusega, mille abil saab maksja kindlaks määrata.

Artikkel 5

Raha ülekandmisega seotud teave ja arvepidamine

1. Makseteenuse pakkujad tagavad, et rahaülekannetega edastatakse täielik teave maksja kohta.

2. Maksja makseteenuse pakkuja kontrollib enne raha ülekandmist maksjaga seotud täielikku teavet usaldusväärsest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal.

3. Kontolt tehtud rahaülekannete puhul võib kontrolli lugeda tehtuks, kui:

a) maksja isikut on kontrollitud seoses konto avamisega ning nimetatud kontrolli käigus saadud teavet on säilitatud vastavalt direktiivi 2005/60/EÜ artikli 8 lõikes 2 ja artikli 30 punktis a osutatud kohustusele:

või

b) maksja kuulub direktiivi 2005/60/EÜ artikli 9 lõike 6 reguleerimisalasse.

4. Ilma et see piiraks direktiivi 2005/60/EÜ artikli 7 punkti c kohaldamist, peab juhul, kui rahaülekandeid ei tehta kontolt, maksja makseteenuse pakkuja kontrollima maksjat puuduvat teavet ainult siis, kui summa on suurem kui 1 000 eurot, välja arvatud juhul, kui ülekandeid teostatakse mitme maksena, mis paistavad olevat seotud ja on kokku suuremad kui 1 000 eurot.

5. Maksja makseteenuse pakkuja säilitab viis aastat rahaülekandega seotud täielikku teavet maksja kohta.

Artikkel 6

Raha ülekandmine ühenduses

1. Kui nii maksja kui saaja makseteenuse pakkujad asuvad ühenduses, siis erandina artikli 5 lõikest 1 nõutakse raha ülekandmisel ainult maksja kontonumbrit või kordumatut tunnust, mis võimaldab maksja kindlaks määrata.

2. Kui saaja makseteenuse pakkuja seda aga soovib, võimaldab maksja makseteenuse pakkuja saaja makseteenuse pakkujale täieliku teave maksja kohta asjaomase taotluse saamisele järgneva kolme tööpäeva jooksul.

Artikkel 7

Raha ülekandmine ühendusest väljapoole

1. Raha ülekandmisel, kui saaja makseteenuse pakkuja on väljaspool ühendust, tuleb edastada täielik teave maksja kohta.

2. Üksikmaksja maksejuhiste kogumi edastamise puhul, kui saajate makseteenuse pakkujad asuvad väljaspool ühendust ei kohaldata lõiget 1 kogumisse koondatud üksikmaks suhtes, tingimusel et maksejuhiste kogum sisaldab kõnealust teavet ja et üksikülekanded kannavad maksja kontonumbrit või kordumatut tunnust.

III PEATÜKK

SAAJA MAKSETEENUSE PAKKUJA KOHUSTUSED

Artikkel 8

Maksjaga seotud teabe puudumise tuvastamine

Saaja makseteenuse pakkuja tuvastab, kas tehingu sooritamiseks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi väljad on maksjaga seotud teabe osas täidetud selles teavitus- või

makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate märkide või sisendiga. Pakkujal on olemas tõhusad meetmed, et tuvastada järgmise teabe puudumine maksja kohta:

a) artiklis 6 nõutud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja asub ühenduses;

b) artiklis 4 nõutud täielik teave maksja kohta või vajaduse korral artiklis 13 nõutud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja asub väljaspool ühendust;

ning

c) maksejuhiste kogumi puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja asub väljaspool ühendust, tuleb artiklis 4 nõutud täielik teave maksja kohta esitada ainult maksejuhiste kogumi, mitte kogumisse koondatud üksikmaksete puhul.

Artikkel 9

Rahaülekanne, mille puhul teave maksja kohta puudub või ei ole täielik

1. Kui saaja makseteenuse pakkuja avastab rahaülekande saamisel, et käesoleva määrusega nõutud teave maksja kohta puudub või ei ole täielik, ta kas keeldub ülekandest või palub täielikku teavet maksja kohta. Kõigil juhtudel käitub saaja makseteenuse pakkuja kooskõlas mis tahes kohaldatavate õigusaktide või haldussätetega, mis on seotud rahapesu ja terrorismi rahastamisega, eriti määrustega (EÜ) nr 2580/2001 ja (EÜ) nr 881/2002, direktiiviga 2005/60/EÜ ning samuti siseriiklike rakendusmeetmetega.

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole regulaarselt võimeline andma nõutud teavet maksja kohta, võtab saaja makseteenuse pakkuja meetmeid, mille hulka võivad esialgu kuuluda hoiatuste andmine ja tähtaegade seadmine, enne kui keeldutakse mis tahes rahaülekannetest sellelt makseteenuse pakkujalt või otsustatakse piirata või lõpetada ärisuhted selle makseteenuse pakkujaga.

Saaja makseteenuse pakkuja teavitab sellest asjaolust rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitlusega tegelevaid ametiasutusi.

*Artikkel 10***Riskipõhine hindamine**

Saaja makseteenuse pakkuja peab puuduvat või ebatäielikku teavet maksja kohta teguriks, mille alusel määrata kindlaks, kas raha ülekandmine või mis tahes sellega kaasnev tehing on kahtlane ja kas sellest tuleb direktiivi 2005/60/EÜ III peatükis määratletud kohustuste kohaselt teatada rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitlusega tegelevatele ametiasutustele.

*Artikkel 11***Arvestuse pidamine**

Saaja makseteenuse pakkuja peab kogu maksja kohta saadud teabe kohta arvestust viis aastat.

IV PEATÜKK

MAKSETEENUSE VAHENDAJATE KOHUSTUSED*Artikkel 12***Ülekandega kaasneva teabe säilitamine maksja kohta**

Makseteenuse vahendaja tagab, et maksja kohta saadud teave, mis edastatakse raha ülekandmisel, säilitatakse koos maksega.

*Artikkel 13***Tehnilised piirangud**

1. Seda artiklit kohaldatakse juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja asub väljaspool ühendust ja makseteenuse vahendaja asub ühenduses.

2. Välja arvatud juhul, kui makseteenuse vahendaja avastab rahaülekande saamisel, et käesoleva määrusega maksja kohta nõutud teave rahaülekande vastuvõtmisel puudub või ei ole täielik, võib ta rahaülekannete edastamisel saaja makseteenuse pakkujale kasutada tehniliste piirangutega maksesüsteemi, mis takistab rahaülekandega maksja kohta teabe edastamist.

3. Kui makseteenuse vahendaja avastab, et käesoleva määrusega maksja kohta nõutud teave rahaülekande vastuvõtmisel puudub või ei ole täielik, kasutab ta tehniliste piirangutega süsteemi ainult juhul, kui ta saab teavitada sellest asjaolust saaja makseteenuse pakkujat kas teavitus- või maksesüsteemi abil või muu menetluse kaudu, eeldusel et teabe edastamise viisi suhtes on mõlemad makseteenuse pakkujad omavahel kokku leppinud.

4. Kui makseteenuse vahendaja kasutab tehniliste piirangutega maksesüsteemi, peab makseteenuse vahendaja tegema saaja makseteenuse pakkuja taotlusel kolme päeva jooksul alates nimetatud taotluse saamisest selle makseteenuse pakkuja jaoks kättesaadavaks kogu maksja kohta saadud teabe, sõltumata sellest, kas teave on täielik või mitte.

5. Lõigetes 2 ja 3 nimetatud juhtudel peab makseteenuse vahendaja saadud teabe kohta arvestust viis aastat.

V PEATÜKK

ÜLDISED KOHUSTUSED JA RAKENDUSVOLITUSED*Artikkel 14***Koostöökohustused**

Kooskõlas oma asukohaliikmesriigi siseriiklikus õiguses kehtestatud menetlusnõuetega vastavad makseteenuse pakkujad täielikult ja viivitamata rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlevate ametiasutuste järelepärimistele raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe ja vastavate kirjete kohta.

Ilma et see piiraks riigi kriminaalõigust ja põhiõiguste kaitset, võivad ametiasutused seda teavet kasutada ainult rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise, uurimise või avastamise eesmärgil.

*Artikkel 15***Karistused ja järelevalve**

1. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sellised karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Neid kohaldatakse alates 15. detsembrist 2007.

2. Hiljemalt 14. detsembriks 2007 teavitavad liikmesriigid komisjoni lõikes 1 nimetatud eeskirjadest ja ametiasutustest, kes nende kohaldamise eest vastutavad, samuti teavitavad nad komisjoni viivitamata kõigist andmete edaspidistest muudatustest.

3. Liikmesriigid kohustavad pädevaid asutusi tõhusalt jälgima ja võtma käesoleva määruse nõuete täitmise tagamiseks vajalikke meetmeid.

Artikkel 16

Komitee menetlus

1. Komisjoni abistab direktiiviga 2005/60/EÜ asutatud rahapesu ja terrorismi rahastamise ennetamise komitee (edaspidi "komitee").

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle artiklis 8 sätestatud, eeldusel et kooskõlas selle menetlusega vastu võetud rakendusmeetmed ei muuda käesoleva määruse olulisi sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 kohaseks tähtjaks kehtestatakse kolm kuud.

VI PEATÜKK

ERANDID

Artikkel 17

Kokkulepped territooriumide või riikidega, mis ei moodusta osa ühenduse territooriumist

1. Komisjon võib anda liikmesriigile loa sõlmida riigi või territooriumiga, mis asutamislepingu artikli 299 kohaselt ei moodusta osa ühenduse territooriumist, siseriikliku korra alusel lepinguid, mis sisaldavad erandeid käesolevast määrusest, et selle riigi või territooriumi ja asjaomase liikmesriigi vahelisi rahaülekandeid saaks käsitleda liikmesriigi sees tehtavate rahaülekannetena.

Sellised lepingud on lubatud ainult juhul, kui:

a) asjaomane riik või territoorium moodustab rahaliidu asjaomase liikmesriigiga, on osa selle liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud Euroopa Ühendusega mõne liikmesriigi kaudu rahandusalase lepingu;

b) makseteenuse pakkujad asjaomases riigis või territooriumil osalevad otseselt või kaudselt selle liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis

ning

c) asjaomane riik või territoorium nõuab, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad makseteenuse pakkujad kohaldaksid käesolevas määruses kehtestatud eeskirju.

2. Kui liikmesriik soovib sõlmida lõikes 1 osutatud kokkuleppe, saadab ta komisjonile avalduse koos kogu vajaliku teabega.

Alates sellest, kui komisjon on liikmesriigi avalduse kätte saanud, käsitletakse rahaülekandeid liikmesriigi ja asjaomase riigi või ala vahel ajutiselt rahaülekannetena liikmesriigis, kuni võetakse vastu otsus vastavalt käesolevas artiklis sätestatud menetlusele.

Kui komisjon arvab, et tal ei ole kogu vajalikku teavet, võtab ta kahe kuu jooksul avalduse kättesaamisest ühendust asjaomase liikmesriigiga ja täpsustab, millist lisateavet veel vaja on.

Kui komisjonil on olemas kogu teave, mida ta peab taotluse hindamisel vajalikuks, teavitab ta taotluse esitanud liikmesriiki vastavalt ühe kuu jooksul ja edastab taotluse teistele liikmesriikidele.

3. Kolme kuu jooksul lõike 2 neljandas lõigus osutatud teavitamisest teeb komisjon vastavalt artikli 16 lõikes 2 osutatud menetlusele otsuse, kas ta lubab asjaomasel liikmesriigil sõlmida käesoleva artikli lõikes 1 osutatud lepingu.

Igal juhul võetakse esimeses lõigus osutatud otsus vastu 18 kuu jooksul alates sellest, kui komisjon avalduse kätte sai.

Artikkel 18

Liikmesriikides tehtavad rahaülekanded mittetulunduslikele organisatsioonidele

1. Liikmesriigid võivad vabastada oma territooriumil asuvad makseteenuse pakkujad artiklis 5 sätestatud kohustustest, kui tegemist on rahaülekannetega heategevuslikel, usulistel, haridus-, sotsiaal-, teaduslikel või solidaarsuseesmärkidel, tingimusel et kõnealused mittetulunduslikud organisatsioonid täidavad aruandlust ja välisauditit käsitlevaid nõudeid või kuuluvad mõne avalikõigusliku asutuse või siseriigi õiguse alusel tunnustatud isereguleeriva organisatsiooni järelevalve alla ja et kõnealused rahaülekanded on piiratud ülemmääraga 150 eurot ülekande kohta ja toimuvad ainult liikmesriigi territooriumil.

2. Käesolevat artiklit kohaldavad liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 sätestatud võimaluse kohaldamiseks võetud meetmetest, mis sisaldab selle erandi alla kuuluvate organisatsioonide nimekirja, nende organisatsioonide üle lõplikku kontrolli omavate füüsiliste isikute nimesid ja selgitust selle kohta, kuidas nimekirja ajakohastatakse. See teave tehakse kättesaadavaks ka rahapesu ja terrorismi rahastamise vastase võitluse eest vastutavatele ametiasutustele.

3. Asjaomane liikmesriik edastab selles liikmesriigis tegutsevatele makseteenuse pakkujatele käesoleva erandi alla kuuluvate organisatsioonide ajakohastatud nimekirja.

Artikkel 19

Läbivaatamisklausel

1. Komisjon esitab hiljemalt 28. detsembriks 2011 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles ta annab määruse rakendamise kohta täieliku majandusliku ja õigusliku hinnangu ning vajaduse korral soovitusel selle muutmiseks või kehtetuks tunnistamiseks.

2. Nimetatud aruandes vaadatakse eelkõige üle:

a) artikli 3 kohaldamise mõjud seoses kogemustega, mis puudutavad direktiivi 2000/46/EÜ artikli 1 lõikes 3 määratletud elektronraha ja muude uudsete maksevahendite võimalikku väärkasutamist rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil. Sellise väärkasutuse ohu korral, esitab komisjon käesoleva määruse muutmise ettepaneku;

b) artikli 13 kohaldamine seoses tehniliste piirangutega, mis võivad takistada saaja makseteenuse pakkuja kogu maksja kohta saadud teabe edastamist. Kui makseteenuste alal toimuv areng võimaldab sellistest tehnilistest piirangutest vabaneeda, ja võttes arvesse teenuse pakkuja jaoks tekkivaid kulusid, esitab komisjon ettepaneku käesoleva määruse muutmiseks.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 20

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümneandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, aga igal juhul mitte enne 1. jaanuari 2007.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 15. november 2006

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BORRELL FONTELLES

Nõukogu nimel
eesistuja
P. LEHTOMÄKI